

Niðurstaða samningaviðræðna Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta og íslenska ríkisins annars vegar og Hollands og Bretlands hins vegar

Hér á eftir verður farið yfir helstu atriði þeirra samningsdraga sem árituð hafa verið um uppgjör lágmarkstryggingar vegna innstæðna á svokölluðum Icesave-reikningum í útibúum Landsbanka Íslands hf. í Bretlandi og Hollandi.

Fyrir liggja drög að útgreiðslu-, endurgreiðslu- og skaðleysissamningum gagnvart Bretlandi og endurgreiðslu- og skaðleysissamningum gagnvart Hollandi sem koma að öllu leyti í stað lánsamninganna frá 5. júní 2009 og viðaukasamninganna frá 19. október s.á. Drög að samningunum hafa verið árituð með upphafsstöfum samningamanna ríkjanna þriggja auk stjórnarformanns Tryggingarsjóðsins til vitnis um niðurstöðu samningaviðræðnanna. Samningarnir verða hins vegar ekki staðfestir með undirritun fyrr en samþykki Alþingis liggur fyrir.

Samningarnir eru að mörgu leyti með öðru sniði en fyrri lánsamningar. Þeir gera ráð fyrir eftirfarandi fyrirkomulagi:

1. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta (TIF) ábyrgist breskum og hollenskum stjórnvöldum þær fjárhæðir sem þau hafa lagt út vegna uppgjörs lágmarkstryggingar við innstæðueigendur Landsbankans í Bretlandi og Hollandi.
2. TIF fær framseldar framangreindar kröfur Breta og Hollendinga í bú bankans og annast um að innheimta þær. Gert er ráð fyrir að tryggingarsjóðurinn endurgreiði fjárhæðina jöfnum höndum eftir því sem úthlutað er úr búinu.
3. Fram til júnímánaðar árið 2016 verða greiddir vextir af þeim höfuðstól sem útborgarnir úr búí Landsbankans hafa ekki gert upp á hverjum tíma. Ekki verður greitt upp í höfuðstól með öðru en því sem fæst greitt við slitameðferð Landsbanka Íslands.
4. Gert er ráð fyrir því að í júní 2016 verði búíð að úthluta stærstum hluta af eignum bús Landsbanka Íslands til kröfuhafa. Við það tímamark skuldbinda TIF og íslenska ríkið sig til að standa undir eftirstöðvum með ákveðnum fyrirvörum og eftir nánar umsömdum viðmiðunum.

Umsamin kjör taka mið af eðli þess máls sem um ræðir. Fyrirvarar og ýmis varúðarákvæði stefna að því að sá hluti skuldbindingarinnar, sem fjármagna kann að þurfa úr ríkissjóði, verði ávallt innan hóflegra marka.

Hér á eftir verður leitast við að skýra meginefni samninganna lið fyrir lið. Staldráð verður stutt við þau atriði sem teljast hefðbundin eða skýra sig sjálf, en lengra máli varið í aðalatriði málsins og þau ákvæði sem torskildari má telja.

Aðilar að samningunum

Aðild að samningunum eiga Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta og íslenska ríkið annars vegar og breska og hollenska ríkið hins vegar. Í texta samninganna er oft vísað til hinna fyrrnefndu sem endurgreiðsluaðila (e. Reimbursement Parties)

Tilfni samninganna - Recitals

Í inngangskafli er vikið að tilfni og tilgangi samninganna.

Í upphafi inngangs að samningunum er áréttað að þegar þeir taki gildi komi þeir í stað áður gerðra lánessamninga og viðaukasamninga um sama úrlausnarefni.

Síðan segir efnislega að íslenski tryggingarsjóðurinn ábyrgist kröfur innstæðueigenda í útibúum Landsbankans í Bretlandi og Hollandi gagnvart Landsbankanum í samræmi við lög nr. 98/1999, um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, sem leiddi tilskipun 94/19/EB í íslenskan rétt. Ábyrgð sjóðsins takmarkist við 20.887 evrur vegna hvers innstæðueiganda.

Hollenski seðlabankinn hefur þegar greitt trygginguna til flestallra almennra innstæðueigenda gegn því að þeir framselji bankanum kröfur sínar. Fram kemur í samningnum við Holland að Seðlabanki Hollands hafi samþykkt að taka yfir kröfur langflestra innstæðueigenda en nokkrum hafi þó verið hafnað að hluta eða öllu leyti. Sum þeirra mála verði leidd til lykta fyrir hollenskum dómstólum. Að svo stöddu sé því óljóst að hve miklu leyti hollensk stjórnvöld kunni að verða dæmd til að greiða jafnframt þessum aðilum trygginguna. Er þar um að ræða félög sem voru með vörslureikninga hjá útibúi Landsbankans í Amsterdam en þau gæta hagsmuna allra þeirra sem þau voru vörsluaðilar fyrir.

Breski sjóðurinn hefur á sama hátt þegar greitt trygginguna til meirihluta almennra innstæðueigenda og hafa þeir framselt breska sjóðnum kröfur sínar. Þó hefur ekki nær öllum verið greitt eins og í Hollandi. Sérstakur samningur hefur því verið gerður milli breska og íslenska sjóðsins vegna uppgjörs á kröfum innstæðueigenda sem enn hafa ekki verið greiddar út. Samkvæmt honum mun íslenski sjóðurinn greiða breska sjóðnum fjárhæð þannig að hann geti greitt þeim innstæðueigendum sem enn hafa ekki fengið greidda lágmarkstryggingu innstæðna sinna, þó að ákveðinni hámarksfjárhæð.

Báðir samningarnir byggjast á því að Bretar annars vegar og Hollendingar hins vegar hafi greitt út eða muni greiða út lágmarkstryggingu að hámarki 20.887 evrur vegna hvers

almenns innstæðueigenda fyrir hönd íslenska sjóðsins. Með samningunum tekur íslenski tryggingarsjóðurinn yfir þessar skuldbindingar og fær á móti á ákveðnu tímamarki framseldar til sín samsvarandi kröfur breskra og hollenskra sparifjareigenda í bú Landsbankans. Um það verða gerðir sérstakir framsalssamningar (e. Assignment Agreements) milli íslenska tryggingarsjóðsins og hollenska Seðlabankans (DNB) annars vegar og breska tryggingarsjóðsins (FSCS) hins vegar. Íslenski sjóðurinn mun því fá að hámarki kröfu að fjárhæð 20.887 evrur fyrir hvern innstæðueiganda, auk vaxta fram til 22. apríl 2009¹, úr búi Landsbankans.

Innstæður umfram 20.887 evrur eru einnig kröfur í bú Landsbankans (svokallaðar “top-up” kröfur). Bretar greiddu almennum innstæðueigendum allar þessar innstæður að fullu og Hollendingar upp að 100 þúsund evrum og hafa krafist þess að þær kröfur njóti forgangsréttar við skiptin. Samningar þessir ná ekki til þessara umframgreiðslna Breta og Hollendinga, heldur bera þarlendir tryggingarsjóðir kostnað vegna þeirra umfram það sem endurheimtist úr búi Landsbankans. Vegna þeirra eiga þeir kröfu eins og aðrir forgangskröfuhafar í bú Landsbankans og bera sjálfir áhættuna af því að kröfur þeirra fái að fullu greiddar þaðan. Þarna er um umtalsverðar fjárhæðir að ræða, sbr. eftirfarandi töflu:

	Heildarfjárhæð Innstæðna	Innstæður undir 20.887 evrum ²	Fjöldi innstæðueigenda
Holland	1,674,285,671 €	1.329.242.850 €	114,136
Bretland	4,526,988,847 £	2,350,000,000 £	229,170

Pari Passu – Jafnræði aðila

Samkvæmt sérstökum samningum milli Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta annars vegar og breskra og hollenskra stjórnvalda hins vegar njóta aðilar hans jafnræðis þegar kemur að skiptingu úthlutunar úr búi Landsbankans. Þeir fá því allir greitt í jöfnum hlutföllum upp í þessar kröfur. Þar er þó einnig gert ráð fyrir að íslenski tryggingarsjóðurinn geti látið reyna á hvort kröfur sjóðsins vegna greiðslu lágmarkstryggingar hafi sérstakan forgang umfram kröfur Bretlands og Hollands vegna umframgreiðslna. Komist íslenskur dómstóll að þeirri niðurstöðu að svo sé og dómur hans er ekki í andstöðu við ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins á því, hvaða úrlausn málið eigi að fá, tekur ákvæði þessara samninga um hlutfallslega jafna skiptingu hverskröfu sjálfkrafa breytingum í samræmi við þá niðurstöðu. Sama á við ef slitastjórn tekur

¹ Samkvæmt lögum nr. 44/2009, sem fjalla um breytingar á ákvæðum laga um fjármálafyrirtæki, er varðar slitameðferð, njóta vaxtakröfur forgangsréttar til þess dags. Fjárhæð vaxtakröfunnar hefur ekki enn verið ákvörðuð endanlega við slitameðferðina á búi Landsbankans.

² Áætlaðar fjárhæðir (hámark)

ákvörðun um að veita kröfum íslenska tryggingarsjóðsins sérstakan forgang og ákvörðun hennar þar að lútandi er ekki skotið til dómstóla.

Uppbygging samninganna

Uppbygging samninganna er alveg sambærileg að öðru leyti en því að í samningnum við Bretland er í 2. gr. mælt fyrir um fjárhæð þá sem frátekin er til að mæta kröfum þeirra sem enn hefur ekki verið greidd út lágmarkstryggingin.

Til glöggvunar fer hér á eftir yfirlit um efni og greinaskipan í hvorum samningi um sig:

Efni	Bretland	Holland
Skilgreiningar	1. gr.	1. gr.
Lánalína	2. gr.	x
Endurgreiðsla o.fl.	3. gr.	2. gr.
Fyrirkomulag endurgreiðslu, vaxta og umsýslukostnaðar	4. gr.	3. gr.
Tap o.fl.	5. gr.	4. gr.
Skaðleysi	6. gr.	5. gr.
Gildistöskuskilyrði	7. gr.	6. gr.
Sérstakar yfirlýsingar	8. gr.	7. gr.
Sérstakar skuldbindingar	9. gr.	8. gr.
Önnur ákvæði	10. gr.	9. gr.

1. gr. Skilgreiningar – Definitions

Í þessari grein eru skýrð og skilgreind ýmis hugtök sem notuð eru í texta samningsins. Skilgreiningarnar eru settar fram í tveimur hlutum. Annars vegar eru ýmis sérgreind hugtök skýrð í sérstöku yfirliti (Schedule I) sem fylgir samningunum. Hins vegar er í greininni sjálfri skilgreint hvað ýmis almenn hugtök í ensku máli eiga að merkja í texta samningsins.

2. gr. Lánalína (í samningnum við Bretland eingöngu)

Með því að bresk stjórnvöld hafa ekki gert upp allar kröfur um lágmarkstryggingu innstæðna á Icesave-reikningum í Bretlandi er gert ráð fyrir að tryggingarsjóðurinn geti dregið á lánalínu sem komið er á fót skv. 2. gr. til að greiða þær.

3. gr./2. gr. Endurgreiðslan – Reimbursement

Í þessari grein er kveðið á um andlag samninganna, þ.e. að endurgreiða stjórnvöldum í Bretlandi og Hollandi þann kostnað sem þau hafa orðið fyrir við fjármögnun og umsýslu á greiðslu innstæðutryggingar til innstæðueigenda í útibúum Landsbankans þar. Endurgreiðslufjárhæðin er í tilviki Hollands 1.322.242.850 evrur og til Bretlands að

hámarki 2.350.000.000 pund. Fjárhæðin getur lækkað eftir því sem nánar er kveðið á um í samningunum.

4. gr./3. gr. Afborganir af endurgreiðslufjárhæðinni og kostnaði við fjármögnun hennar – Payments of Reimbursement, Compensation and Pay-out Costs

Í þessu ákvæði er fjallað um tilhögun endurgreiðslu höfuðstóls annars vegar (4.1./3.1.) og hins vegar þess kostnaðar (vaxta) sem fallist er á að greiða Bretum og Hollendingum fyrir að hafa fjármagnað greiðslu lágmarkstryggingarinnar til innstæðueigenda í Bretlandi og Hollandi (4.2./3.2.).

Til að tryggja að endurgreiðslan verði ekki of þungbær hefur verið samið um tvenns konar fyrirvara á henni. Annars vegar má hámark árlegrar endurgreiðslu ekki fara yfir 5% af heildartekjum ríkisins næstliðið ár eða 1,3% af vergri landsframleiðslu á sama tímabili, eftir því hvor talan er hærri. Hins vegar er tryggt að eitt ár bætist við endurgreiðslutímamann fyrir hverja 10 ma.kr. sem eftirstöðvarnar, sem standa þarf skil á miðað við lok júní 2016, kunna að fara yfir 45 ma.kr., en þær skulu annars greiddar upp á einu ári. Þessir fyrirvarar birtast í b- og d-liðum hluta 4.1./3.1.

Hluti 4.1./3.1. Tilhögun endurgreiðslu [eftirstöðva endurgreiðslufjárhæðarinnar] – Payment of the Reimbursement

Þessi hluti fjallar um tilhögun endurgreiðslu eftirstöðva endurgreiðslufjárhæðarinnar eins og hún stendur 1. júlí 2016 (e. Second Phase Start Date). (a-liður)

Með fyrirvara um hámark árlegrar endurgreiðslu samkv. d-lið tekst TIF á hendur að greiða eftirstöðvarnar ársfjórðungslega á eftirtöldum gjalddögum: 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí og 1. september. (b-liður)

Samkvæmt c-lið er fjöldi gjalddaga og fjárhæð afborgana ákveðin sem hér segir:

- (i) Ef fjárhæð eftirstöðvanna 30. júní 2016 er 45 ma.kr. eða lægri, skal hún greidd á framangreindum fjórum gjalddögum og skiptist jafnt á milli þeirra.
- (ii) Ef fjárhæð eftirstöðvanna 30. júní 2016 er hærri en 45 ma.kr., bætast við fjórir gjalddagar (1 ár) fyrir hverja 10 ma.kr. sem eftirstöðvarnar fara yfir 45 ma.kr. Þó geta þeir aldrei orðið fleiri en 118 eða 30 ár. Fjárhæð eftirstöðvanna skiptist jafnt niður á þann fjölda gjalddaga sem þannig er ákveðinn.

Samkvæmt d-lið (i) geta afborganir og vaxtagreiðslur samkvæmt b- og c-lið þó að hámarki aldrei numið hærri fjárhæð en sem nemur 5% af heildartekjum ríkissjóðs á næstliðnu ári eða 1,3% af vergri landsframleiðslu á sama tímabili eftir því hvort fjárhæðin er hærri. Lækki afborgun samkvæmt þessu leggst sú fjárhæð við næstu afborgun skv. d-lið (ii) og safnar vöxtum þar til hún er greidd. Þak samkvæmt d-lið (i) á þó einnig við um

allar síðari afborganir, nema hina síðustu. Samkvæmt d-lið (iii) er öll eftirstandandi fjárhæð með vöxtum kræf á síðasta gjalddaga skv. c-lið hluta 3.1.

Hluti 4.2./3.2. Vextir - Compensation

Í þessum hluta er fjallað um þá vexti sem Tryggingarsjóðurinn greiðir af fjármögnun endurgreiðslufjárhæðarinnar. Samkvæmt a-lið eru vaxtatímabilin tvö. Annars vegar frá 1. október 2009 til 1.júlí 2016 sem svarar til 3,0% á ári gagnvart Hollandi og 3,3% á ári gagnvart Bretlandi og hins vegar frá þeim degi og þar til fjárhæðin er að fullu greidd á CIRR-vöxtum, en þeir eru mismunandi háir eftir því á hversu löngum tíma eftirstöðvarnar verða greiddar. Til að taka af allan vafa er í a-lið skýrt tekið fram að engir vextir verða greiddir fyrir tímabilið fram að 1. október. 2009.

Vextirnir eru skv. c-lið kræfir á sömu gjalddögum og afborganir af endurgreiðslufjárhæðinni, en verði dráttur á greiðslum leggst á hana 0,3% álag á fyrra vaxtatímabilinu og 0,5% á hinu síðara þar til greiðslan hefur verið innt af hendi, skv. b-lið.

Hluti 4.3./3.3. Valfrjáls innborgun – Optional Prepayments

Tryggingarsjóðnum er skv. a-lið heimilt að greiða inn á endurgreiðslufjárhæðina hvenær sem er á gildistíma sammingsins með tilkynningu þar um í samræmi við ákvæði sammingsins. Slíkar endurgreiðslur eru óafturkræfar.

Nýti sjóðurinn þessa heimild ber honum skv. b-lið skylda til að greiða samsvarandi fjárhæð (hlutfallslega) til beggja sammingsaðila, þ.e. bæði til Bretlands og Hollands.

Fyrirframgreiðslur skulu skv. c-lið renna til að greiða niður höfuðstól endurgreiðslufjárhæðarinnar. Ef þær koma til eftir 1. júlí 2016 skulu þær dreifast jafnt til að greiða niður allar eftirstandandi afborganir.

Í öllum tilfellum eru þessar sérstöku endurgreiðslur tryggingarsjóði og/eða íslenska ríkinu að kostnaðarlausu. Þannig er hægt að greiða lánið upp hvenær sem er ef hagstæðari fjármögnun fæst.

Hluti 4.4./3.4. Tilkynningar – Certain Notices

Tilkynna ber breskum og hollenskum stjórnvöldum um valkvæða fyrirframgreiðslu skv. hluta 3.3. fyrir lok vinnudags þremur virkum dögum áður en greiðslan á að fara fram. Tiltaka skal fjárhæð fyrirframgreiðslunnar og hvaða dag hún fer fram.

Hluti 4.5./3.5. Skyldubundin innborgun með fjármunum úr hlutdeild Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta - Mandatory Prepayment and other payments out of Guarantee Fund Estate Proceeds

Þessi hluti kveður á um tilhögun endurgreiðslna úr búi Landsbankans. Samkvæmt a-lið (i) þessa ákvæðis skuldbindur Tryggingarsjóðurinn sig til þess að láta allar greiðslur úr búi bankans sem varða innstæðutryggingarnar renna til lækkunar endurgreiðslufjárhæðarinnar innan fimm virkra daga frá móttöku þeirra. Greiðslurnar skulu renna hlutfallslega til Bretlands og Hollands samkvæmt fyrirkomulagi sem er útlistað nánar í ákvæðinu. Greiðslur sem berast eftir 1. júlí 2016 skulu ganga til jafnrar lækkunar allra eftirstandandi afborgana.

Tvær undanþágur eru frá þessari greiðsluskyldu:

- Ef greiðsla til Tryggingarsjóðsins úr þrotabúinu er háð því skilyrði að hún sé ekki greidd til þriðja aðila (svo lengi sem slíkt skilyrði er fyrir hendi);
- Ef Tryggingarsjóðnum ber skylda til þess að greiða viðkomandi fjárhæð annaðhvort til breskra eða hollenskra stjórnvalda samkvæmt framsalssamningi við hvor þeirra um sig.

Í a-lið (ii) er að finna sérákvæði um skiptingu áfallinna vaxta á kröfur TIF frá október 2008 til 22. apríl 2009. Ef úthlutun upp í kröfur TIF nemur hærra hlutfalli en 86% munu aðilar skipta með sér þeim fjármunum sem þannig eru til komnir. Í meginatriðum er þar kveðið á um að ef endurheimtur nema 87% þá fái viðsemjendur TIF 5% af andvirði vaxtakrafnanna, þegar endurheimtur nema 88% bætast önnur 5% við og svo koll af kolli allt þar til um fullar endurheimtur er að ræða en þá er gert ráð fyrir að viðsemjendurnir hafi fengið vextina að fullu greidda. Verði endurheimtur 86% eða minni fellur þessi skuldbinding niður.

Í b-lið ákvæðisins eru tilgreind þau tilvik sem heimila Bretlandi og Hollandi að gjaldfella án frekari fyrirvara alla endurgreiðslufjárhæðina, áunna vexti og aðrar greiðsluskuldbindingar samkvæmt samningunum. Tilvikin sem leitt geta til uppgreiðsluskyldu eru eftirtalin:

- (i) a) Ef greiðslur fara ekki fram á þeim tíma, stað og gjaldmiðli sem samningarnir gera ráð fyrir. Frestur til að beita þessu úrræði eru 5 dagar frá því vanefnd á sér stað, ef ástæður hennar eru tæknilegs eðlis, en 20 dagar ef vanefnd stafar af öðrum orsökum.
- b) Ef á annan hátt er komist hjá greiðslum, þær ógiltar eða lækkaðar.
- (ii) Ef vanskil hafa orðið. Ef hægt er bæta úr þeim má þó fyrst grípa til þeirra úrræða sem b-liður greinir þegar vanskil hafa varað í meira 20 daga frá því að Bretland eða Holland tilkynnir um vanefnd eða Tryggingarsjóðnum eða tilteknum fulltrúum íslenskra stjórnvalda var kunnugt um hana eða mátt vera það.

- (iii) Ef yfirlýsingar sem Tryggingarsjóðurinn eða stjórnvöld hafa gefið eða eru talin hafa gefið í sambandi við samningana reynast rangar eða villandi þegar yfirlýsingin var gefin eða er talin hafa verið gefin.
- (iv) Ef kröfur samkvæmt samningunum hætta að njóta a.m.k. sömu rétt hæðar og aðrar kröfur sem eru til eða kunna að stofnast á hendur Tryggingarsjóðnum eða stjórnvöldum, að undanþegnum kröfum sem eru rétt hærrí skv. þeim lögum sem þegar eru í gildi við undirritun samningsins.
- (v) Ef einhverjum ákvæðum samninganna er frestað, þau eru ógilt eða rift eða ef einhver ákvæði hætta að teljast í gildi og skuldbindandi fyrir aðilana. Einnig ef einhver skuldbinding Tryggingarsjóðsins eða stjórnvalda reynist ólögleg.
- (vi) Ef Tryggingarsjóðurinn er leystur upp eða hann getur ekki greitt skuldir sínar þegar þær falla á gjalddaga, að teknu tilliti til allra mögulegra úrræða, eða hættir að greiða þær vegna fyrirsjáanlegra fjárhagserfiðleika. Þetta á þó ekki við ef annar aðili hefur tekið yfir skuldbindingar sjóðsins áður en til slíks kemur með skilmálum sem Bretland eða Holland fallast á og Ísland hefur staðfest að það standi að fullu við allar skuldbindingar sínar skv. samningunum.
- (vii) Vanefni stjórnvöld greiðslu annarrar skuldar að fjárhæð yfir £ 50.000.000 eða jafngildi þeirrar upphæðar í öðrum gjaldmiðlum.
- (viii) a) Fari Tryggingarsjóðurinn eða stjórnvöld ekki að lögum eða reglum með þeim afleiðingum að geta þeirra til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt samkomulaginu skerðist verulega. b) Einnig ef einhver lög sem gera Tryggingarsjóðnum eða Íslandi kleift að standa við skuldbindingar sínar eru afturkölluð eða falla úr gildi, eða gerðir verða á þeim breytingar sem hafa verulega neikvæð áhrif á getu Íslands eða Tryggingarsjóðsins til að greiða samkvæmt samkomulaginu eða uppfylla aðrar skyldur sínar.

Samkvæmt c-lið þessa hluta skulu Tryggingarsjóðurinn og stjórnvöld tilkynna Bretlandi og Hollandi eins fljótt og hægt er ef þau verða þess áskynja að eitthvert framangreindra tilvika skv. b-lið eigi við og gera grein fyrir til hvaða ráðstafna hafi verið gripið til að bæta úr vanefndinni.

Hluti 4.6./3.6. Umsýslukostnaður – Pay-out Costs

Í þessum hluta er fjallað um þann kostnað sem fallist hefur verið á að greiða breskum og hollenskum stjórnvöldum fyrir umsýslu með kröfur innstæðueigenda Landsbankans. Í tilviki Hollands hefur nemur hann 7 milljónum evra og í tilviki Bretlands 10 milljónum punda. Í síðara tilvikinu er fjárhæðin tilgreind í framsalssamningnum við breska tryggingarsjóðin (FSCS).

Hluti 4.7./3.7. Greiðslur - Payments

Samkvæmt þessu ákvæði skulu afborganir af endurgreiðslufjárhæðinni, vaxtagreiðslur og hvers kyns greiðslur aðrar vera í breskum pundum samkvæmt breska samningnum og evrum samkvæmt hollenska samningnum. Allar greiðslur skulu fara fram án frádráttar, skattlagningar og skuldajöfnunar af neinu tagi.

Reynist einhver greiðsla ófullnægjandi (lægri en samningurinn kveður á um) rennur hún fyrst til greiðslu kostnaðar og annarra útgjalda sem tryggingarsjóðurinn eða stjórnvöld eiga að bera samkvæmt ákvæðum samningsins, síðan uppí áfallna vexti og loks inn á höfuðstólinn.

5. gr./4. gr. Tap o.fl. – Losses etc.

Samkvæmt 1. mgr. þessa ákvæðis skal tryggingarsjóðurinn bæta breskum og hollenskum stjórnvöldum allan þann kostnað sem þau kunna að verða fyrir a) við að umreikna greiðslur í annan gjaldmiðil, b) vegna atvika sem leitt geta til gjaldfellingar allrar endurgreiðslufjárhæðarinnar (skv. 4.5./3.5) eða c) við að framfylgja og gæta réttinda sinna samkvæmt samningunum, annan en þann sem Alþjóðagerðardómstóllinn kann að mæla fyrir um að skuli borinn af Bretum eða Hollendingum.

Skv. 2. mgr. skulu allar greiðslur samkvæmt samningunum vera gerðar án nokkurs frádráttar eða ábyrgðar vegna skatta, en geri viðeigandi löggjöf ráð fyrir greiðslu skatta af greiðslum munu þær verða hækkaðar sem samsvarar slíkum upphæðum þannig að bresk og hollensk stjórnvöld verði skaðlaus af slíku.

Samningarnir fela í sér fullt uppgjör á milli samningsaðila skv. 3. mgr. Bretland og Holland eiga því ekki kröfu á frekari greiðslum af hálfu Tryggingarsjóðsins og stjórnvalda vegna uppgjörs á innstæðum í þarlandum útibúum Landsbankans en kveðið er á um í samningunum. Jafnframt munu Tryggingarsjóðurinn og íslenska ríkið ekki gera kröfur eða hefja málaferli gegn Bretlandi og Hollandi eða þarlandum tryggingarsjóðum vegna (i) útgreiðslna til innstæðueigenda eða (ii) krafna innstæðueigenda sem tryggingarsjóðirnir hafa fallast ekki á og hafa því ekki greitt.

6. gr./5. gr. Skaðleysi – Indemnity

Hluti 6.1./5.1. – Sérstakar yfirlýsingar og skaðleysi – Representation, warranty and indemnity

Samkvæmt a-lið ábyrgjast stjórnvöld að Tryggingarsjóðurinn standi skilvíslega skil á öllum greiðslum, uppfylli allar skuldbindingar samkvæmt endurgreiðslusamningum og sjá til þess að ekkert vanti þar upp á, þ.e.a.s. að eftirstöðvar (e. shortfall) verði engar.

Samkvæmt b-lið ábyrgjast stjórnvöld að greiða eftirstöðvarnar, verði þær einhverjar, með áföllnum kostnaði sem væri ríkið aðalskuldari þeirra og skuldbinda sig samkvæmt c-lið til að halda breskum og hollenskum stjórnvöldum skaðlausum, ef greiðslufall verður hjá Tryggingarsjóðnum eða einhver greiðsla reynist ófullnægjandi.

Hluti 6.2./5.2. Óskilyrtar skuldbindingar – Obligations unconditional

Hér eru tiltekin nokkur atriði sem geta ekki haft áhrif á ábyrgð íslenska ríkisins og það afsalar sér að bera fyrir sig til að losna undan skuldbindingum samkvæmt samningnum, s.s. umboðsleysi Tryggingarjódðsins, endurskipulagning hans og/eða Landsbankans, breytingar á samningsskjölunum o.fl.

Hluti 6.3./5.3. Lausn undan skuldbindingum samkvæmt samningnum – Discharge only upon Payment in Full

Ábyrgð ríkisins er samfelld út endurgreiðslutímamann og fellur fyrst úr gildi þegar endurgreiðslufjárhæðin hefur verið greidd að fullu. Ef einhver greiðsla samkvæmt samningnum er ófullnægjandi telst hún ekki greidd heldur gjaldfallin.

Hluti 6.4./5.4. Eftirgjöf - Waiver

Samkvæmt þessu ákvæði afsalar ríkið sér rétti til tilkynninga af ýmsu tagi.

Hluti 6.5./5.5. Aðilaskipti - Subrogation

Samkvæmt þessu ákvæði getur ríkið ekki uppfyllt skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum með framsali á annars konar réttindum eða kröfum sem það kann að eiga á hendur Tryggingarsjóðnum. Allar greiðslur skulu m.ö.o. vera í beinhörðum peningum.

Hluti 6.6./5.6. Viðbótartrygging – Additional security

Hér er áréttað að yfirlýsingar og skaðleysi samkvæmt þessari grein koma til viðbótar og takmarka ekki á nokkurn hátt rétt hollenska og breskra stjórnvalda sem leiddur er af öðrum yfirlýsingum, skjölum eða gerningum.

7. gr./6. gr. Gildistöskilyrði – Conditions Precedent

Í þessari grein er kveðið á um þau skilyrði sem þurfa að vera uppfyllt til þess að samningarnir öðlist gildi.

Hluti 7.1./6.1. Gildistöskilyrði – Conditions Precedent

Samkvæmt þessum hluta taka samningarnir gildi þegar eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

- a) Þegar Bretlandi og Hollandi hafa borist eftirtalin skjöl í því formi og efni sem þau telja fullnægjandi:

- i) Staðfestingar frá hvorum hinna viðsemjandanna um sig (Hollandi í tilviki Bretlands og Bretlandi í tilviki Hollands) um að öll skilyrði fyrir gildistöku beggja samninga séu uppfyllt (önnur en viðtaka viðkomandi staðfestinga)
 - ii) Afrit af lögum er hafa viðvarandi gildi og heimila stjórnvöldum að takast þær skuldbindingar á herðar, sem samningarnir kveða á um. Löggilt þýðing á ensku skal fylgja.
 - iii) Afrit af undanþágu er Seðlabankinn hefur veitt Tryggingarsjóðnum frá reglum um gjaldeyrishöft til að sjóðurinn geti uppfyllt skuldbindingar sínar samkvæmt samningunum.
- b) Álit ríkislögmanns vegna íslenska ríkisins og Lögmannsstofunnar LEX vegna Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta er staðfesta m.a. að þeir sem undirrita samningana hafi til þess heimild og umboð, um framfylgni samninganna o.fl.
- c) Þegar Tryggingarsjóðurinn hefur gert framsalssamning og jafnstöðusamning (Pari Passu) við Seðlabanka Hollands (DNB) annars vegar og framsalssamning og uppgjörssamning við Tryggingarsjóð Bretlands (FSCS) hins vegar.

Hluti 6.2. Framsalssamningur og jafnstöðusamningur – DNB Assignment Agreement and DNB Pari Passu Agreement

Í a-lið þessa hluta er nánar kveðið á um efni framsalssamnings Seðlabanka Hollands og Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta, en hollenski seðlabankinn skal framselja tryggingarsjóðnum allar kröfur innstæðueigenda í þeim útibúum Landsbankans sem hann fékk framseldar frá innstæðueigendum við útgreiðslur, í hverju tilfalli allt að 20.887 evrum. Sams konar ákvæði er í framsalssamningnum við breska tryggingarsjóðinn.

Í b-lið er fjallað um efni jafnstöðusamningsins við Holland (nefndur *Pari Passu Agreement* við Holland og *Settlement Agreement* (uppgjörssamningur) við Bretland). Samkvæmt tölulíðum (i) og (ii) skulu þær kröfur sem framseldar eru til íslenska tryggingarsjóðsins vegna greiðslu lágmarkstryggingar vera jafnstæðar þeim kröfum sem erlendu tryggingarsjóðirnir halda eftir vegna greiðslna þeirra umfram 20.887 evrur, að svo miklu leyti sem lög heimila. Verði vart við ójafnvægi við endurgreiðslur skuli því jafna það út hlutfallslega. Sams konar ákvæði er í uppgjörssamningnum við Bretland.

Í lið (iii) er hins vegar að finna fyrirvara vegna óvissu um það hvort íslenski tryggingarsjóðurinn njóti samkvæmt íslenskum lögum sérstaks forgangs (e. *super priority*) fram yfir þá erlendu vegna þess að greiðslur hans snúa að því lágmarki sem lögin um innstæðutryggingar kveða á um. Vegna þessa er kveðið á um að komist íslenskur dómstóll að þeirri endanlegu niðurstöðu að Tryggingarsjóðurinn njóti slíks forgangs

varðandi greiðslur úr þrotabúi Landsbankans, og slík niðurstaða er ekki í andstöðu við ráðgefandi álit EFTA dómstólsins, eða ákveði skilanefnd Landsbankans að kröfur tryggingarsjóðanna njóti sérstöðu við útgreiðslur úr þrotabúinu og ákvörðun um það er ekki skotið til dómstóla, þá skuli skylda til þess að jafna greiðslurnar á milli sjóðanna ekki gilda. Sams konar ákvæði er í uppgjörssamningnum við Bretland.

Hluti 7.2./6.3. Efndir gildistöskukilyrða. – Satisfaction of Conditions Precedent.

Þetta ákvæði gerir í orði kveðnu ráð fyrir að samningsaðilar geti rift samningunum ef framangreind skilyrði fyrir gildistöku þeirra hafa ekki verið uppfyllt fyrir 31. desember 2010. Þó hefur það ekki áhrif samkvæmt efni sínu fyrr en samningarnir hafa verið undirritaðir. Þangað til er ákvæðið fyrst og fremst til marks um það stefnumið samningsaðila að ljúka málinu sem fyrst á þeim grundvelli sem samningarnir mæla að öðru leyti fyrir um.

Hluti 7.3./6.4. Niðurfelling lánasamninga og viðaukasamninga – Termination of Loan Agreement and Acceptance and Amendment Agreement

Hér er áréttað að lánasamningarnir frá 5. júní 2009 og viðbótarsamningar frá 19. október s.á. falla niður við gildistöku þessara samninga.

8. gr./7. gr. Umboð og heimildir - Representations and Warranties

Í báðum samningunum er að finna útskýringu á eðli íslenska Tryggingarsjóðsins og fullyrt að hann geti borið réttindi og skyldur sem lögaðili. Samningarnir séu framkvæmdir á réttan hátt, löglegir, bindandi og gildir, að teknu tilliti til hugsanlegra takmarkana í lögum um gjaldþrot eða annarri sambærilegri löggjöf.

9. gr./8. gr. Sérstakar skuldbindingar – Covenants

Hluti 9.1./8.1. Sambærileg meðferð – Comparability of Treatment

Þetta ákvæði tryggir lánveitendum sama rétt og hugsanlegir framtíðarlánveitendur fá vegna greiðslna krafna tengdum innstæðum sem urðu til fyrir gildistöku samninganna reynist þau kjör hagstæðari. Þetta þýðir að gangi tryggingarsjóðurinn eða íslenska ríkið til samninga við aðra aðila en Breta og Hollendinga vegna greiðslna til innstæðueigenda, og þeir samningar eru hagstæðari lánveitanda en þessir samningar, þá skulu sjóðurinn og stjórnvöld veita Bretum og Hollendingum sömu skilmála. Tekið er fram að þetta eigi ekki við um hugsanlega samninga til endurfjármögnunar þessara samninga.

Hluti 9.2./8.2. Jöfn meðferð – Equal treatment

Komi til þess að öðrum innstæðueigendum gamla Landsbankans sé greitt meira en sem nemur 20.887 evrum þá skal tryggingarsjóðurinn greiða breskum eða hollenskum

innstæðueigendum samvarandi greiðslu, en hafi erlendu tryggingarsjóðirnir greitt viðkomandi innstæðueigendum umframgreiðslurnar þá skulu greiðslur tryggingarsjóðsins renna til þeirra.

10. gr./9. gr. Ýmis ákvæði - Miscellaneous

Hluti 10.1./9.1. Breyting á aðstæðum – Change of circumstance

Í þessum hluta er að finna endurskoðunarákvæði samninganna. Þar segir að lánveitendur samþykki að eiga viðræður til að meta þörf á endurskoðun samninganna ef greiðsluþol íslenska ríkisins versnar til muna að mati Alþjóðagjaldeyrissjóðsins frá því sem var í nóvember 2008.

Hluti 10.2./9.2. Aðrar breytingar – Other changes

Hér er mælt fyrir um hvernig með skuli fara ef breyting verður á samþykktri kröfufjárhæð eða samþykktri vaxtafjárhæð vegna ákvörðunar slitastjórnar Landsbankans eða dómstóls.

Hluti 10.3./9.3. Eftirgjöf - Waiver

Í þessum hluta er áréttað að þó svo að Bretland og Holland nýti sér ekki einhvern rétt sem þeir eiga samkvæmt lögum eða samningunum, þá sé ekki litið svo á að þeir hafi með því afsalað sér þeim rétti.

Hluti 10.4./9.4. Tilkynningar - Notices

Hér er að finna ákvæði um fyrirkomulag tilkynninga og staðlaðar reglur um það hvenær þær teljast komnar til vitundar móttakanda.

Hluti 10.5./9.5. Breytingar – Amendments

Allar breytingar á samningunum verður að gera með skriflegu samkomulagi allra aðila.

Hluti 10.6./9.6. Framsal réttinda og skuldbindinga – Successors and Assigns

Samningsaðilum er ekki heimilt að framselja réttindi eða skyldur samkvæmt samningunum og enginn sem ekki er aðili að samningunum getur byggt rétt á þeim, fyrir utan hollenska og breska tryggingarsjóðinn í þeim tilvikum þegar það er sérstaklega tekið fram.

Hluti 10.7./9.7. Captions – Fyrirsagnir

Hér er áréttað að efnisyfirlit, fyrirsagnir og heiti greina séu eingöngu til hægðarauka og ekki hluti af efni samninganna eða ætlað að hafa áhrif á það.

Hluti 10.8./9.8. Samhljóða eintök – Counterparts

Hér kemur fram að samninginn megi gera í eins mörgum samhljóða eintökum og þörf er á en áréttað að öll myndi þau hluta af sama gerningnum

Hluti 10.9./9.9. Lög sem gilda – Governing law

Samkvæmt þessu ákvæði ber að leysa úr ágreiningi um framkvæmd samningsins á grundvelli breskra laga..

Hluti 10.10./9.10. Gerðardómur - Arbitration

Samkvæmt a-lið þessa ákvæðis ber að leggja hvers kyns ágreining, málshöfðun eða málaferli er varða túlkun og efni samninganna í gerð Alþjóðagerðardómstólsins í Haag (e. Permanent Court of Arbitration – PCA). Samkvæmt b-lið skulu gerðardómsmenn vera þrír. Ef allir samningsaðilar eiga aðild að deilumálinu skulu TIF og stjórnvöld tilnefna einn þeirra sameiginlega og Holland eða Bretland einn. Þessir tveir sammælast síðan um þriðja mann og skal hann sitja í forsæti dómsins. Alþjóðagerðardómstóllinn hlutast til um að þessar tilnefningar. Gerðardómurinn skal kappkosta að leysa úr þeim málum sem undir hann eru borin á innan tólf mánaða.

Hluti 10.11/9.11. Fallið frá friðhelgisréttindum

Íslenska ríkið nýtur að þjóðarétti friðhelgisréttinda í lögsögu annarra ríkja. Þessi friðhelgisréttindi stæðu í vegi fyrir lagalegri úrlausn deilumála vegna samningsins ef ekkert væri að gert. Það er föst venja í lánasamningum milli ríkja að víkja slíkum friðhelgisréttindum til hliðar. Slík ákvæði hafa eðli málsins samkvæmt eingöngu gildi þar sem friðhelgi er til staðar, þ.e. í lögsögu erlendra ríkja. Án slíks fráfalls væri ekki hægt að stefna máli, né reka það, fyrir umsömdum dómstól.

Í þessum hluta falla tryggingarsjóðurinn og stjórnvöld frá hugsanlegum friðhelgisrétti í lögsögu annarra ríkja. Slíkt fráfall réttinda á einnig við um eignir tryggingarsjóðsins og íslenska ríkisins erlendis. Sú undanþága er þó gerð að þetta hefur engin áhrif á eignir sem njóta friðhelgis samkvæmt Vínarsamningnum um stjórnmalasamband, eignir á Íslandi sem nauðsynlegar eru fyrir Ísland sem fullvalda ríki eða eignir Seðlabanka Íslands. Ákvæði þetta hefur sömuleiðis engin áhrif að innanlandsrétti. Sömuleiðis er kveðið á um sérstaka undanþágu vegna réttinda sem tengjast náttúruauðlindum á Íslandi.

Hluti 10.12./9.12. Sjálfstæði einstakra ákvæða - Severability

Hér er mælt fyrir um að ef eitthvert ákvæði lánssamninganna reynist ólöglegt, ógilt, óskuldbindandi eða óframkvæmanlegt samkvæmt lögum, skal það ekki hafa nein áhrif á skuldbindingargildi annarra ákvæða samninganna.